

Mu meelen kuldne kodukotus

Andres Rennit / Friedrich Saebelmann

Mu meelen kuldne kodukotus,
ma sageste näe und veel sest,
kos õndsas esä kallis katus
mu varjas, väikest latsekest.

Mäest alla mööda kopli veere
säääl pal' lajalu paterdi,
siss ringi üle Ridassaare,
kaits peokest täis lillesi.

Nii Piirikesemäele lätsi,
kos küla latse kiiksive;
kos Märta ja Maiu, Ainu, Atsi
mu kaugelt joba hõiksive.

Säääl pidu, pillerkaari leime,
ja lohun laia kivi pääl
võileiba, kamakäkku seime,
mis ristiemä jagas säääl.

Kos vahest ka veel ikke saime,
kui pajupill meil katik läits
ehk varba vastu kivi leime
või karmani seest kat'te väits...

Nüüd kadund!... Igaveste minnu
nee armsa aja ammugi.
Me, latse, nagu essind linnu
kik ilma laanen laiali.

Ka lohka ja saar saand teisemase
ja mäge muutnu hoolsa käe
ning koplise om kasvand kase...
kuid mälestus ei meelest läe.

Mu isamaa armas

Martin Georg Emil Körber / saksa viis

Mu isamaa armas, kus sündinud ma,
:,: sind armastan ma järjest ja kiidan lauluga! :,:

Ei seedrid, ei palmid ei kasva me maal;
:,: kuid siiski kenad männid ja kuused, kased ka. :,:

Ei hõbedat, kulda ei leidu me maal;
:,: kuid viljakandvat mulda on küllalt igal pool. :,:

Oh õitse veel kaua, mu isade maa!
:,: See maa, kus palju vahvust ja vaimuvara ka! :,:

Su hooleks end annan ja truuks sulle jään
:,: nii kaua, kui kord suren ja oma hauda lä'en!

Ei saa mitte vaiki olla

*Anna Haava / Eesti rahvaviis /
Miina Härma*

Ei saa mitte vaiki olla,
lauluviisi lõpeta' –
vaikimine oleks vale,
sunniks südant lõhkema.

Tahan õige tasa laulda,
tasa kannelt helista',
et ei sind, mu kõige kallim,
lauluga ma tüliita.

Aga kui torm minu kandlelt
kostab siiski kõrvu sull',
siis sa ise oled süüdi:
miks nii armas oled mull'!

